

Zbor ușor, Fredi...

A mai plecat un Eichel... Familia noastră a fost mereu mică și când nici nu te aștepți, se micșorează...

Acum a plecat Fredi, a fost rupt din viață surprinzător, după o perioadă scurtă de boală, diagnosticată corect în ultima zi de viață... mult prea târziu... Nu realizez încă ce s-a întâmplat. Majoritatea din familia Eichel au atins vârsta de 97 de ani, vărul meu, la 82 de ani, era încă tânăr. Vital, spiritual, jucător excelent de bridge, antrenat pentru sușuri alpine, era un tovarăș de drum ideal. În primul rând, al lui Judith, soția sa, și al singurului său fiu, Roni. Refăcând cu nepoții de Bar Mitzva calea anevoioasă până la Eibenthal, regiunea Caraș Severin, unde bunicul nostru a fost, asemeni majorității bărbaților din familie, inginer și director de mină, a transmis informații doar de el știute, generațiilor următoare.

Zborul meu cu el la Timișoara, în anul 2015, îmi va rămâne în amintire poate mult mai adânc decât întâlnirile noastre cu întreaga familie. În avion, așezați unul lângă altul, ne-am apropiat, ne-am descoperit în multitudinea preocupărilor și sentimentelor noastre... Am senzația că el își continuă acum doar zborul... zborul lin și pașnic... Îi voi păstra în amintire umorul, zâmbetul, capacitatea de a-și sprijini, cu tot sufletul, familia și prietenii.

Julika... așa cum m-ai numit...